

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra HEIMDALL

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 229.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670059521552/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Heimdal!

O! det er Danaider smaa,
Der sig for Ørnen dølge,
Med Krandsen af Kiærminder blaa,
I Oceanets Bølge,
Og siunge der et Havfru-Chor,
Som smelter Klipperne i Nord
Med sine Vemøds-Toner.

Ja, Danmark, saa kiærmindelig
Dit Hoved du mon bøie,
Og himmelblaa Kiærminden sig
Mon speile i dit Øie,
Og Paradisets Gjemmigei
Har farvet blaa din Havfruvei
Igiennem Tidens Bølger.

Kun i det dybe Himmelblaa
Sig klarer Stiernens Lue,
Og Minderne, Man vil forstaae,
Man kiærlig maae beskue;
Hvem heder mindelig som du?
Hvem ener saa i Sprog og Hu
At elske og at mindes?

Det toner underfuldt i Nord
Om Freias gyldne Taarer;
I Taaren Ædelstenen groer
Og ei i Fieldets Aarer;
Den groer, imens hun gaaer om Land
Og spørger om sin Ægtemand
Og om hans Stammeta vte.

Hun Othars Æt og Arvetal
Udspørge maae i Tide,
Før Othar med Angantyr skal
I Kreds om Odlen stride;
Da skal det blanke Sagaskiold,
Hvor Old forener sig med Old,
Ham Daneseet hie mte.

Ja, Danmark! du est Freia vist
Alt med sin Gylden-Taare,
Din Ægtemand er hviden Christ,
I Verdens Mund en Daare;